

журналістики. Подкасти дедалі частіше поєднують у собі жанрові ознаки репортажу, інтерв'ю, коментаря, есе, радіопостановки, що свідчить про формування нової гібридної жанрової парадигми. Ця жанрова свобода забезпечує більшу гнучкість у подачі матеріалу, дозволяє адаптуватися до запитів цільової аудиторії й створювати персоналізований медіапродукт.

Таким чином, подкастинг як формат журналістики поєднує традиційні цінності (достовірність, етичність, суспільна значущість інформації) з новими формами подачі, що ґрунтуються на технологіях міжмедійної взаємодії та емоційно орієнтованій риториці. Інтермедіальність у цьому контексті виступає не просто як художній прийом, а як структуроутворюючий принцип сучасного аудіомовлення, що забезпечує комунікативну ефективність і глибину сприйняття.

Інтермедіальність подкастингу – це ключова риса сучасної аудіожурналістики, що дозволяє поєднувати логіку тексту, силу голосу і емоційну виразність звуку. В українському контексті цей формат актуалізує локальні теми, сприяє збереженню культурної пам'яті та екологічної свідомості. Перспективи подальших досліджень полягають у глибшому вивченні риторики подкастів, розробці типології звукових прийомів і дослідженні впливу подкастів на формування громадської думки.

Список використаної літератури:

1. Білик І., Колісник В. Подкаст-маркетинг: сучасні стратегії просування бізнесу через аудіоформат. Актуальні проблеми розвитку економіки регіону. 2024, № 20, С. 190–201.
2. Гиріна Т. Аудіоподкастинг як новітня форма поглиблення історичних знань українців. Образ, 2017. №3. С. 134–140.
3. Ковтун Н. Літературні подкасти в медіапросторі: тематично-жанрові пріоритети. Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації. 2023. № 1 (53), С. 71–79.
4. Страшко І. Освітній потенціал подкастингу: філософсько–педагогічний аспект. Гілея: науковий вісник. 2015. Вип. 103. С. 268–273.
5. Шпотя А., Балюн О. Подкасти як ефективний інструмент у формуванні емоційної привабливості брендів. Обрії друкарства. 2024. № 2(16). С. 33–43.

Ірина Сабаль,

Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка;

Науковий керівник: кандидат філологічних наук, доцент
Бабій Ірина Михайлівна

ФУНКЦІОНУВАННЯ ОДНОСКЛАДНИХ РЕЧЕНЬ У РОМАНІ МАКСИМА КІДРУКА «ЖОРСТОКЕ НЕБО»

Односкладні речення (ОР) є важливим засобом художньої виразності в літературі, оскільки сприяють динамізації тексту, підсилюють емоційний вплив на

читача, створюють виразний авторський стиль. Це досить вагомий емоційно-експресивний компонент художнього зображення [2, с.62]

Проблема односкладних речень у художніх текстах неодноразово розглядалася у працях лінгвістів і літературознавців. Зокрема, у граматичних дослідженнях, де їх трактують як «речення з одним наявним головним членом, що не потребують поповнення другим головним членом» [5, с. 113]. У синтаксичних класифікаціях розглядається поділ односкладних речень на означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові, інфінітивні та номінативні [4, с. 18]. Проте особливості їхнього функціонування в текстах сучасної української прози, зокрема у творчості Максима Кідрука, залишаються не достатньо дослідженими.

Мета дослідження – виявити особливості використання односкладних речень у романі «*Жорстоке небо*» М. Кідрука та визначити їхні функції у творі.

Необхідно розв'язати такі **завдання**:

1. Виявити односкладні речення в романі «*Жорстоке небо*».
2. Визначити стилістичну роль кожного різновиду односкладних конструкцій.
3. Дослідити, як використання односкладних речень впливає на динаміку оповіді, емоційність та атмосферу твору.

Роман Макса Кідрука «*Жорстоке небо*» виступає яскравим прикладом для глибокого дослідження односкладних речень. Їхні функції базуються на створенні емоційної напруги, динаміки подій, підсиленні експресивності, психологізму тексту та передачі внутрішніх переживань персонажів.

Означено-особові речення використовуються для активного опису дій героїв, передають безпосередність, прямий контакт із читачем. Уживання таких ОР сприяє динамічності висловлення, уникненню повторів слів, зокрема займенників [2, с. 63]; «*Скасовуємо зльоти*» [3, с. 55]; «*Чекаю на ваші розпорядження*» [3, с. 74].

Неозначено-особові речення використовуються для створення ефекту узагальненості чи прихованого суб'єкта дії, підсилюють атмосферу невизначеності або напруги: «*Кусаються?*» [3, с. 234]; «*Магазин відкривали о дев'ятій*» [3, с. 231].

Узагальнено-особові речення виражають загальновизнані істини, афористичність. Названа дія в таких конструкціях стосується всіх і кожного [1, с. 10]. Використовуються в роздумах персонажів чи авторському мовленні: «*Змінюю не статуси, а своє життя!!!*» [3, с. 198].

Безособові речення відображають атмосферу, стан природи або внутрішній стан героїв. Використовуються для підкреслення бездіяльності чи неможливості впливу на ситуацію: «Вивіску «*MAINTENANCE & BASE FACILITIES*» над в'їздом до ангара всуціль засипало снігом» [3, с. 69]; «Від того тільки погіршало» [3, с. 107].

Інфінітивні речення передають наказовий або модальний відтінок. Часто зустрічаються в роздумах персонажів: «Треба порахувати, щоб сказати точно» [3, с. 298].

Номінативні речення описують місце, час, обставини. Використовуються для уривчастої, динамічної розповіді. На відміну від охарактеризованих дієслівних речень, головний член в цих ОР виражений не дієсловом, а іменником [1, с. 12]: «Сніг, сніг, нічого, крім снігу» [3, с. 60].

На основі прикладів з роману «*Жорстоке небо*» можна зробити висновок, що односкладні конструкції відіграють досить значну роль у формуванні стилістики твору. Кожен тип цих речень виконує свою певну роль, створює загальне уявлення та підсилює зацікавлення у читача.

У романі Максима Кідрука «*Жорстоке небо*» односкладні речення реалізують різноманітні функції: передають внутрішній стан героїв, підкреслюють атмосферу, додають тексту ритмічності та виразності. Дослідження особливостей використання односкладних речень у цьому романі дозволяє краще зрозуміти художню манеру автора та його особливе використання мовних засобів.

Завдяки майстерності Макса Кідрука роман наповнений живими, яскравими картинками з особливим відчуттям багатогранності та краси художнього мовлення.

Список використаної літератури:

1. Бабій І. М. «Типологія та функції односкладних речень у романі „Марія” Уласа Самчука». *Лінгвостилістичні студії*. 2020. Вип. 13. С. 7–15.
2. Бабій І. М., Лушпинська Л. П., Свистун Н. О. «Типологія та естетичні навантаження односкладних речень у поетичному дискурсі Марії Матіос». *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»*. Серія: «Філологія». Острог: НаУОА, 2022. Вип. 13 (81). С. 61-65.
3. Кідрук М. *Жорстоке небо*. Роман. Харків: Клуб сімейного дозвілля, 2018. 608 с.
4. Шабат-Савка С. Т., Антофічук А. М., Тесліцька Г. І. Односкладні речення в сучасній українській мові: навч.-метод. посібник. Чернівці: Чернівець. нац. ун-т ім. Ю. Федьковича, 2021. 124 с.
5. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. Київ : ВЦ «Академія», 2004. 408 с.